

Arrest

nr. 199 757 van 14 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Kolenmarkt 83
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in haar hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind Sarah HAZIRI, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 december 2017.

Gelet op de beschikking van 19 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK *loco* advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

2. Er dient opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 3 augustus 2016, werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst.

3. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoekster niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. Het is in casu duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, met name Kosovo, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoekster om met duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoekster.

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoekster niet blijkt dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet.

5. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Ze beperkt zich immers tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op zeer algemene wijze tegenspreken van enkele van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoekster aanhaalt dat zij over een onbepaalde nationaliteit beschikt en geen identiteitsdocument heeft, merkt de Raad op dat dit reeds in het kader van de tweede asielaanvraag van haar moeder werd besproken.

Verzoekster haalt aan dat zij geboren is uit een gemengd koppel, haar situatie bijgevolg niet evident is en voorbeelden heeft gegeven van personen die gediscrimineerd en gepest werden omwille van het vormen van een gemengd koppel. De Raad wijst naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal terecht het volgende heeft vastgesteld hieromtrent: “Voorts haalt uw moeder aan dat zij vreest dat u als buitenechtelijk kind van een Afghaanse vader niet aanvaard en gerespecteerd zou worden in Kosovo, dat er over u geroddeld zou worden en dat ze u niet van uw vader wilt scheiden (CGVS, p. 7-8). In de door u neergelegde brief van uw advocate (d.d. 26.07.2017) wordt verder aangestipt dat u vreest gediscrimineerd te worden op basis van het feit dat u geboren bent uit een gemengd koppel. Er kan hieromtrent worden vastgesteld dat uw moeder reeds in het kader van haar tweede asielaanvraag melding maakte van het feit dat ze u niet van uw vader wilde scheiden en dat zij en de kinderen niet zouden worden aanvaard bij terugkeer in Kosovo. Deze argumenten werden reeds grondig onderzocht door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er werd daarbij geoordeeld dat het feit dat haar kinderen niet worden aanvaard en dat haar partner niet naar Kosovo kan gaan omdat hij Afghaan is, louter blote beweringen zijn die zij nergens steunde op enig concreet en objectief gegeven. Uit niets blijkt dat kinderen geboren buiten Kosovo uit een ouder met de Kosovaarse nationaliteit niet welkom zouden zijn in Kosovo, noch dat personen met een andere nationaliteit, mits het voldoen aan de nodige wettelijke regelgeving, die een soevereine bevoegdheid van de Kosovaarse staat

betreft, zich niet zouden kunnen vestigen in haar land van herkomst. Voorts oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat uw moeder er niet in geslaagd was om te concretiseren welke essentiële elementen in hoofde van haar dochter – zijnde uzelf – niet werden onderzocht. Tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw asielaanvraag verwees uw moeder in algemene termen naar vrouwen in haar dorp die niet aanvaard werden omdat ze een relatie hebben/hadden met iemand uit het buitenland. Ze wist echter niet te specificeren om wie het dan precies ging, omdat ze toen nog jong was (CGVS, p. 8). Ook verklaarde uw moeder op het nieuws te hebben gehoord over een vrouw die zelfmoord pleegde omdat haar Amerikaanse vriend haar had achtergelaten in Kosovo, waarbij ze er evenmin in slaagde om details hierover te geven (CGVS, p. 8). Betreffende de mogelijkheid dat er over u geroddeld zou worden, dient tevens te worden opgemerkt dat dergelijke feiten, behalve dat ze louter gebaseerd zijn op uw moeders persoonlijke vermoedens, onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, evenmin met het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierbij aansluitend kan nog worden opgemerkt dat, wat betreft de opmerking van uw advocate, die zowel in de door haar neergelegde brief als op het einde van uw gehoor aanhaalde dat u gediscrimineerd zal worden als kind uit een gemengd huwelijk, er tijdens uw gehoor bij uw moeder uitgebreid gepeild werd naar uw vrees bij terugkeer. Op de vraag op welke manier zij denkt dat u gediscrimineerd zou worden repliceerde zij louter dat zij vreest dat u zich zal afkeren van haar (CGVS, p. 10). Ook deze vrees is louter gebaseerd op vermoedens en onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, evenmin met het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.” Verzoekster weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.

6. Bijgevolg blijkt niet duidelijk dat verzoekster redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 november 2017, voert verzoekende partij aan dat haar kind niet de Kosovaarse nationaliteit heeft en ook de Kosovaarse nationaliteit niet kan krijgen en dat er thans een zaak hangende is bij de familierechtbank met betrekking tot het vaderschap. Verzoekende partij vervolgt dat in de bestreden beslissing en

beschikking niet geantwoord is op haar vrees omwille van de vreemdelingenhaat in haar land van herkomst nu haar partner, en vader van haar kind, een Afghaan is.

Waar verzoekende partij stelt dat haar kind niet de Kosovaarse nationaliteit heeft en ook de Kosovaarse nationaliteit niet kan krijgen, en dat er thans een zaak hangende is bij de familierechtbank met betrekking tot het vaderschap, wijst de Raad op hetgeen wat bij arrest nr. 188 701 van 21 juni 2017 dienaangaande werd gesteld: *“Met betrekking tot de door verzoekende partij aangekaarte problematiek omtrent haar dochter S.H. en het feit dat deze geen nationaliteit heeft en zij zich afvraagt of zij de Kosovaarse nationaliteit kan verkrijgen nu het vaderschap niet (officieel) vaststaat en de vader van S.H. de Afgaanse nationaliteit heeft, wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: “Volledigheidshalve wordt toegevoegd dat uw kinderen, als kinderen geboren in het buitenland uit een ouder met de Kosovaarse nationaliteit en, in het geval van Sarah, een ouder met een andere nationaliteit, volgens artikel 6 van de Kosovaarse staatsburgerschapswetgeving (wet nr. 03/L-034) recht op het Kosovaarse staatsburgerschap hebben. Als ouder dient u hiertoe, voor uw kinderen de leeftijd van 14 jaar bereiken, een aantal administratieve handelingen te stellen.”*

Uit niets blijkt en verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk hiertoe reeds stappen te hebben ondernomen/dergelijke administratieve handelingen te hebben gesteld. Uit niets blijkt dan ook en verzoekende partij toont niet aan dat haar dochter S.H. de Kosovaarse nationaliteit niet zou kunnen verkrijgen, mits hiertoe de geëigende procedure wordt gevolgd en de benodigde stappen ondernomen.” Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat in de bestreden beslissing en beschikking niet geantwoord is op haar vrees omwille van de vreemdelingenhaat in haar land van herkomst nu haar partner, en vader van haar kind, een Afghaan is. De Raad wijst op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *“Verzoekster haalt aan dat zij geboren is uit een gemengd koppel, haar situatie bijgevolg niet evident is en voorbeelden heeft gegeven van personen die gediscrimineerd en gepest werden omwille van het vormen van een gemengd koppel. De Raad wijst naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal terecht het volgende heeft vastgesteld hieromtrent: “Voorts haalt uw moeder aan dat zij vreest dat u als buitenechtelijk kind van een Afgaanse vader niet aanvaard en gerespecteerd zou worden in Kosovo, dat er over u geroddeld zou worden en dat ze u niet van uw vader wilt scheiden (CGVS, p. 7-8). In de door u neergelegde brief van uw advocate (d.d. 26.07.2017) wordt verder aangestipt dat u vreest gediscrimineerd te worden op basis van het feit dat u geboren bent uit een gemengd koppel. Er kan hieromtrent worden vastgesteld dat uw moeder reeds in het kader van haar tweede asielaanvraag melding maakte van het feit dat ze u niet van uw vader wilde scheiden en dat zij en de kinderen niet zouden worden aanvaard bij terugkeer in Kosovo. Deze argumenten werden reeds grondig onderzocht door het Commissariaat-generaal en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er werd daarbij geoordeeld dat het feit dat haar kinderen niet worden aanvaard en dat haar partner niet naar Kosovo kan gaan omdat hij Afghaan is, louter blote beweringen zijn die zij nergens steunde op enig concreet en objectief gegeven. Uit niets blijkt dat kinderen geboren buiten Kosovo uit een ouder met de Kosovaarse nationaliteit niet welkom zouden zijn in Kosovo, noch dat personen met een andere nationaliteit, mits het voldoen aan de nodige wettelijke regelgeving, die een soevereine bevoegdheid van de Kosovaarse staat betreft, zich niet zouden kunnen vestigen in haar land van herkomst. Voorts oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat uw moeder er niet in geslaagd was om te concretiseren welke essentiële elementen in hoofde van haar dochter – zijnde uzelf – niet werden onderzocht. Tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw asielaanvraag verwees uw moeder in algemene termen naar vrouwen in haar dorp die niet aanvaard werden omdat ze een relatie hebben/hadden met iemand uit het buitenland. Ze wist echter niet te specificeren om wie het dan precies ging, omdat ze toen nog jong was (CGVS, p. 8). Ook verklaarde uw moeder op het nieuws te hebben gehoord over een vrouw die zelfmoord pleegde omdat haar Amerikaanse vriend haar had achtergelaten in Kosovo, waarbij ze er evenmin in slaagde om details hierover te geven (CGVS, p. 8). Betreffende de mogelijkheid dat er over u geroddeld zou worden, dient tevens te worden opgemerkt dat dergelijke feiten, behalve dat ze louter gebaseerd zijn op uw moeders persoonlijke vermoedens, onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, evenmin met het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierbij aansluitend kan nog worden opgemerkt dat, wat betreft de opmerking van uw advocate, die zowel in de door haar neergelegde brief als op het einde van uw gehoor aanhaalde dat u gediscrimineerd zal worden als kind uit een gemengd huwelijk, er tijdens uw gehoor bij uw moeder uitgebreid gepeild werd naar uw vrees bij terugkeer. Op de vraag op welke manier zij denkt dat u gediscrimineerd zou worden replicerde zij louter dat zij vreest dat u zich zal afkeren van haar (CGVS, p. 10). Ook deze vrees is louter gebaseerd op vermoedens en onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, evenmin met het*

lijden van ernstige schade. zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming” Verzoekster weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.” Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat: “Er zijn verder geen elementen aanwezig die erop wijzen dat ook voor eventuele problemen die u in de toekomst zou ondervinden ten gevolge van de motieven zoals aangehaald door uw moeder (roddels, discriminatie...) de nodige beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet voorhanden zouden zijn. Er werd door uw moeder bij de asielaanvraag in uw naam geen overtuigende feiten of elementen aangehaald waaruit dit zou blijken. Uw moeder verklaarde immers dat u in geval van problemen wel degelijk terecht zou kunnen bij de politie, maar stelde dat de politie niemand zou kunnen doen stoppen met praten (CGVS, p. 9). Zij bevestigde echter wel dat indien iemand geweld tegen u zou gebruiken, dat u dan bij de politie terecht zou kunnen voor hulp en bescherming (CGVS, p. 9).” Verzoekende partij weerlegt noch ontkracht deze vaststellingen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS